

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **Spolek pro Červený vrch, (dříve Občanské sdružení pro Červený vrch), IČ: 270 26 621**, se sídlem Praha 6, Tibetská 7/807, zastoupen JUDr. Ondřejem Tošnerem Ph.D., advokátem v Praze 2, Slavíkova 1568/23, **za účasti: m2 Červený vrch spol. s r.o., IČ: 257 02 017**, se sídlem Praha 8, Pernerova 35, zastoupen Mgr. Lukášem Trojanem, advokátem v Praze 4, Hvězdova 1716/2b, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Praha 10, Vršovická 65, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2011, č. j. 1610/500/11 58179/ENV/11,

t a k t o:

- I. **Rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 29. 11. 2011, č. j. 1610/500/11 58179/ENV/11, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 13.922 Kč, k rukám zástupce JUDr. Ondřeje Tošnera, Ph.D., a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se včasným podáním žaloby dne 1. 2. 2012 domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 29. 11. 2011, č. j. 1610/500/11 58179/ENV/11, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 23. 5. 2011, č. j. S-MHMP-84299/2008/OOP-V-407/R-111/2010/Kaf, kterým společnosti m2 Červený vrch spol. s r.o., IČ: 257 02 017, podle § 56 odst. 1 a 3 zákona č.114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 50 téhož zákona:

- I. Nepovolil výjimku ze zákazu škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje, konkrétně ze zákazu rušení a usmrcování pro druh prskavec větší;

- II. Povolil výjimku podle uvedených ustanovení ze zákazu rušení pro druhy čmelák sp. a zlatohlávek tmavý a ze zákazu rušení a usmrcování pro druhy prskavec menší a mravenec sp., vše pro stavbu podle projektové dokumentace: Domy s pečovatelskou službou – Panorama Červený vrch na pozemcích parc. č. 1271/1 a 1271/19, Praha – Vokovice.

Rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 12. 9. 2006, č. j. S-MHMP-264532/2006/OOP-V-690/R-184/Dos, které nabylo právní moci dne 5. 10. 2006, byl společnosti m2 Červený vrch, spol. s r.o., IČ: 257 02 017, udělen souhlas podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny k umístění stavby „Domy s pečovatelskou službou – Panorama Červený vrch na pozemcích č. 1271/1 a 1271/19, Praha 6 – Vokovice“.

Podle technické zprávy stavebníka ze dne 22. 12. 2005 má být stavba „Domy s pečovatelskou službou – Panorama Červený vrch na pozemcích č. 1271/1 a 1271/19, Praha 6 – Vokovice“, členěna na dva objekty. Objekt Panorama 1 má mít dvě podzemní podlaží (PP) pro parkování a technické vybavení, a celkem 8 nadzemních podlaží (NP). První dvě NP mají zahrnovat zdravotnické a sociální služby, v ostatních podlažích mají být bytové jednotky, přičemž v 3. - 5. NP má být 6 obytných jednotek (4x 2+kk (51,73 m²) a 2x 1+kk (49,98 m²), v 6 – 8 NP potom 4 obytné jednotky (4x 3+kk (79,70 m²)). Objekt Panorama 2 má mít dvě podzemní podlaží (PP) pro parkování a technické vybavení, a celkem 8 nadzemních podlaží (NP). První dvě NP mají zahrnovat zdravotnické a sociální služby, v ostatních podlažích mají být bytové jednotky, přičemž v 3. - 5. NP má být 6 obytných jednotek (4x 2+kk (51,73 m²) a 2x 1+kk (49,98 m²), v 6 – 8 NP potom 4 obytné jednotky (4x 3+kk (79,70 m²)).

Dopisem Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 8. 10. 2007, č. j. S-MHMP-175412/2006/7/OOP/VI/07, byla tato společnost informována o tom, že dne 12. 9. 2007 předložilo Občanské sdružení pro Červený vrch podnět, jehož přílohou byl „Biologický průzkum lokality Červený vrch“, upozorňující na výskyt zvláště chráněných druhů živočichů na pozemcích č. 1271/1, 1271/18, 1271/19 a 1271/20 v k. ú. Vokovice. Současně byla tato společnost upozorněna na ustanovení § 50 zákona o ochraně přírody a krajiny, ve kterém jsou stanoveny základní podmínky ochrany zvláště chráněných živočichů, a na možnost případného řízení o udělení výjimky podle § 56 téhož zákona, které je řízením návrhovým.

Po poučení společnost m2 Červený vrch podala dne 11. 2. 2008 žádost podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny o udělení výjimky. Posléze rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 15. 7. 2008, č. j. S-MHMP-084299/2008/OOP-V-73/R-19/Dos, byla požadovaná výjimka povolena. Občanské sdružení pro Červený vrch a další subjekty napadly toto rozhodnutí odvoláním, kterému Ministerstvo životního prostředí rozhodnutím ze dne 9. 2. 2009, č. j. 500/1825/503 21/08, vyhovělo, prvostupňové rozhodnutí zrušilo a věc vrátilo k novému projednání a rozhodnutí. Pochybení bylo shledáno mj. v tom, že správní orgán přiměřeným způsobem nereagoval na odborné podklady, předložené občanským sdružením a nevypořádal se zejména s jejich námitkami předpokladů pro vydání výjimky, pokud se jedná o naléhavost důvodů či příznivé důsledky pro životní prostředí. Nedostatečné uvážení shledalo Ministerstvo životního prostředí i v případě jiného veřejného zájmu jako předpokladu pro vydání výjimky, spatřovaného správním orgánem v existenci platného územního plánu hl. m. Prahy. Územní plánování ve veřejném zájmu chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a

archeologického dědictví. Územní plán je významným dokumentem, řeší určité využití území, a to nikoliv adresně ve vztahu ke konkrétním osobám, ale ke konkrétnímu území, a tedy dopadá na každého, kdo v místě regulovaném územním plánem bude chtít stavět. V daném případě je stavba navrhována na část plochy veřejného vybavení (VVZ – veřejné vybavení – zdravotnictví a sociální péče) a prověření jejího souladu s územně plánovací dokumentací náleží jinému správnímu orgánu, nikoli orgánu ochrany přírody. Orgán ochrany přírody je v daném řízení povinen nejen posoudit navrhovanou stavební činnost jako zásah do ochranných podmínek konkrétních druhů živočichů a v tomto smyslu zvažovat důsledky škodlivosti takové činnosti, ale rovněž se musí zabývat zákonnými předpoklady pro vydání výjimky, v tomto případě ustanovení § 56 odst. 3 písm. h) zákona o ochraně přírody a krajiny.

Poté byla společnost m2 Červený vrch vyzvána k doplnění své žádosti ze dne 11. 2. 2008, což učinila dne 23. 11. 2010, když mj. předložila zprávu „Výsledky přírodovědeckého průzkumu území navržené výstavby domů s pečovatelskou službou – Panorama Červený vrch v Praze 6“, provedeného Doc. Dr. Janem Farkačem, CSc., ze dne 16. 11. 2010.

Posléze dne 23. 6. 2011 vydal Magistrát hl. m. Prahy rozhodnutí č. j. S-MHMP-84299/2008/OOP-V-407/R-111/2010/Kaf, kterým podle § 56 odst. 1 a 3 zákona o ochraně přírody a krajiny nepovolil výjimku ze zákazu škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje, konkrétně ze zákazu rušení a usmrcování pro druh prskavec větší (*Brachinus crepitans*) z důvodu, že se tento druh v území dotčeném předmětnou stavbou nevyskytuje. Současně povolil výjimku ze zákazu rušení pro druhy čmelák sp. (*Bombus* sp.) a zlatohlávek tmavý (*Oxythyrea funesta*), a ze zákazu rušení a usmrcování pro druhy prskavec menší (*Brachinus expulso*) a mravenec sp. (*Formica* sp.), a to za podmínek:

- 1) Stavební jáma bude zajištěna svislým pažením bez nutnosti svahování dle projektové dokumentace „Změna technologie stavební jámy“, ze dne 16. 12. 2010, projektant Pavel Hnilička Architekti, s.r.o.;
- 2) Staveniště bude oploceno plným plechovým oplocením tak, aby mezi zeminou a oplocením nebyl volný prostor;
- 3) Terénní práce na založení stavby budou započaty od srpna do poloviny března kalendářního roku.

Občanské sdružení pro Červený vrch napadlo toto nové rozhodnutí znovu odvoláním, v němž se především dovolávalo ustanovení § 56 odst. 3 písm. h) zákona o ochraně přírody a krajiny, podle něhož pro udělení výjimky musí být současně dány mj.:

- a) Naléhavost důvodů pro udělení výjimky;
- b) Výrazně převažující veřejný zájem nad zájmem ochrany přírody a krajiny;
- c) Příznivé důsledky pro životní prostředí;
- d) Neexistence jiného uspokojivého řešení.

Nicméně Ministerstvo životního prostředí odvolání žalobce zamítlo žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 29. 11. 2011, č. j. 1610/500/11 58179/ENV/11.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí z důvodu nezákonnosti, neboť výjimka z ochranných podmínek zvláště chráněných živočichů byla vydána, aniž by byly splněny zákonné podmínky pro její udělení.

Žalobce namítal, že žalovaný neuvedl jediný relevantní důvod, v němž by bylo možno spatřovat příznivé důsledky záměru pro životní prostředí. Dovolával se ustanovení § 56 odst. 3 písm. h) zákona č. 114/1992 Sb. (ve znění platném do 30. 11. 2009), upravujících výjimky ze zákazů u památných stromů a zvláště chráněných druhů rostlin, živočichů a nerostů.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 27. 3. 2012 navrhl žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Osoba zúčastněná ve svém vyjádření ze dne 27. 4. 2012 se dovolávala Inženýrskogeologického průzkumu a orientačního průzkumu znečištění, který tvoří podklad č. 1 k biologickému hodnocení „Výsledky přírodovědeckého průzkumu území navržené výstavby domů s pečovatelskou službou – Panorama Červený vrch v Praze 6“, provedeného Doc. Dr. Janem Farkačem, CSc., ze dne 16. 11. 2010. Uváděla, že je ve veřejném zájmu poskytování lékařských a pečovatelských služeb v zamýšlených domech.

Městský soud v Praze nařídil ve věci jednání, které se konalo dne 28. 4. 2015, při němž účastníci řízení setrvali na svých dříve písemně vyjádřených stanoviscích. Bylo provedeno dokazování materiály „Panorama Červený vrch – Posouzení biologických hodnot území, RNDr. Ing. Hájek, RNDr. Chocholoušková, Ph.D., Doležal, Geo Vision s.r.o., červen 2007“, „Domy s pečovatelskou službou Panorama Červený vrch – Biologické hodnocení, RNDr. Zýval, RNDr. Ing. Hájek, RNDr. Bílek, Ing. Geršlová, Geo Vision s.r.o., duben 2008“, „Výsledky přírodovědného průzkumu území navržené stavby domů s pečovatelskou službou – Panorama Červený vrch v Praze 6, doc. Dr. Jan Farkač, CSc., říjen 2010“.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny (ve znění platném do 30. 11. 2009) výjimky ze zákazů u památných stromů a zvláště chráněných druhů rostlin, živočichů a nerostů podle § 46 odst. 2, § 49, 50 a § 51 odst. 2 může v případech, kdy jiný veřejný zájem výrazně převažuje nad zájmem ochrany přírody, povolit orgán ochrany přírody.

Podle § 56 odst. 3 písm. h) zákona o ochraně přírody a krajiny (ve znění platném do 30. 11. 2009) výjimku ze zákazu u zvláště chráněných rostlin a živočichů lze udělit jen z ostatních naléhavých důvodů s výrazně převažujícím veřejným zájmem včetně těch, které jsou sociální a ekonomické povahy, jež mají příznivé důsledky pro životní prostředí. Výjimku lze udělit jen tehdy, neexistuje-li jiné uspokojivé řešení, a pokud populace daného druhu bude udržena v příznivém stavu z hlediska ochrany.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. května 2009, č. j. 8 As 5/2008 – 93, ochrana před povodněmi je „jiným veřejným zájmem“ ve smyslu § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny. Aby bylo možné dovodit, že tento zájem výrazně převažuje nad zájmem ochrany přírody, a že je tedy dán důvod k udělení výjimky dle § 56 odst. 1 a odst. 3 téhož zákona, musí být doloženo, že uvažovaný zásah je nejen potřebný, a v kladném případě, že neexistuje jiné uspokojivé řešení.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. června 2011, č. j. 1 As 41/2011 – 120, výjimku ze zákazů u zvláště chráněných živočichů (§ 56 zákona o ochraně přírody a krajiny) je nutné interpretovat v kontextu všech podmínek v ní stanovených. Byla-li výjimka udělena k rušení a zásahu do biotopu zvláště chráněných živočichů, nelze z ní dovozovat, že orgán ochrany přírody stěžovateli implicitně povolil zvláště chráněné živočichy rovněž usmrcovat. Usmrcování zvláště chráněných živočichů je nutné chápat jako nejzávažnější škodlivý zásah do jejich vývoje ve smyslu § 50 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny; stěžovatel by mohl zvláště chráněné živočichy usmrcovat jediné v případě, že by výjimka podle § 56 zákona byla udělena výslovně i k usmrcování živočichů. Jelikož ale předmětná výjimka byla udělena „k rušení a zásahu do biotopu velevrubu malířského a škeble rybničné“, nelze takto vymezený předmět výjimky rozšířit i na usmrcování živočichů.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. června 2011, č. j. 6 As 8/2010 – 323, jestliže řízení o udělení výjimky podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny předcházelo řízení o povolení výjimky ze zákazu stavět dálnice podle § 43 téhož zákona, v němž byl posuzován veřejný zájem na výstavbě dálnice a zájem na ochraně přírody a krajiny, a které bylo ukončeno vydáním pravomocného rozhodnutí Ministerstva životního prostředí, je tímto rozhodnutím správní orgán v řízení o povolení výjimky vázán potud, že veřejný zájem na výstavbě dálnice v CHKO České středohoří výrazně převažuje nad zájmem ochrany přírody. V řízení o povolení výjimky podle § 56 citovaného zákona jde pak o posouzení, zda navrhovaná trasa dálnice představuje optimální řešení pro ochranu zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. července 2011, č. j. 1 As 86/2011 – 50, odpovědnou za spáchání správního deliktu podle § 88 odst. 1 písm. e) zákona o ochraně přírody a krajiny, je právnická osoba nebo fyzická osoba při výkonu podnikatelské činnosti, jež škodlivý zásah do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů provedla, tedy osoba, jež se dopustila porušení § 50 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, nikoli osoba, která porušila povinnost obstarat si povolení podle § 56 tohoto zákona, neboť toto ustanovení samo o sobě nenachází odraz v řádné sankční normě podle zákona o ochraně přírody a krajiny. Stejně tak není stíženo sankční odpovědností porušení povinnosti podle § 67 zákona o ochraně přírody a krajiny.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. května 2013, č. j. 6 As 65/2012-161, veřejný zájem (§ 56 zákona o ochraně přírody a krajiny) musí být výslovně formulován ve vztahu ke konkrétní posuzované záležitosti a musí být přesvědčivě odlišen od zájmu soukromého či kolektivního.

Z citované ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu jednoznačně vyplývá, že při povolování výjimky ze zákazu u zvláště chráněných rostlin a živočichů musí být veřejný zájem podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny formulován ve vztahu ke konkrétní posuzované záležitosti a musí být přesvědčivě odlišen od zájmu soukromého či kolektivního.

V inkriminované věci žalobce namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť výjimka z ochranných podmínek zvláště chráněných živočichů byla vydána, aniž by byly splněny zákonné podmínky pro její udělení a poukazoval na ustanovení § 56 odst. 3 písm. h) zákona o ochraně přírody a krajiny, (ve znění platném do 30. 11. 2009), upravujícího výjimky ze zákazů u památných stromů a zvláště chráněných druhů rostlin, živočichů a nerostů, podle něhož pro udělení výjimky musí být současně dány mj.:

- Naléhavost důvodů pro udělení výjimky;
- Výrazně převažující veřejný zájem nad zájmem ochrany přírody a krajiny;
- Příznivé důsledky pro životní prostředí;
- Neexistence jiného uspokojivého řešení.

Městský soud v Praze se proto soustředil na otázku, jakým způsobem aplikoval žalovaný citované ustanovení v napadeném rozhodnutí. Podle názoru soudu výrazná převaha jiného veřejného zájmu nad zájmem ochrany přírody podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny může být dána pouze tam, kde jiný veřejný zájem nemůže být uspokojen jinak, tedy aniž by došlo ke škodlivému zásahu do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů, popř. byl takový zásah minimalizován. Je proto povinností správního orgánu posoudit důsledky škodlivosti stavebního zásahu ve vztahu ke konkrétním ohroženým druhům a posoudit konkrétní skutečnosti ve větší míře, a to v souvislosti, resp. v návaznosti na existenci výrazně převažujícího jiného veřejného zájmu nad zájmem ochrany přírody.

V inkriminované věci povolení výjimky ze zákona o ochraně přírody a krajiny se týká stavby „Domy s pečovatelskou službou – Panorama Červený vrch na pozemcích č. 1271/1 a 1271/19, Praha 6 – Vokovice“ s dvěma podzemními podlažími (PP) pro parkování a technické vybavení, a celkem osmi nadzemními podlažími, z nichž první dvě NP mají zahrnovat zdravotnické a sociální služby, v ostatních podlažích mají být bytové jednotky 1+kk (49,98 m²), 2+kk (51,73 m²) a 3+kk (79,70 m²). Žalovaný však při vážení kolize veřejného zájmu na této stavbě a veřejného zájmu na ochraně zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů neposoudil, zda navrhovaná stavba představuje optimální řešení pro ochranu zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů. Podle názoru soudu žalovaný nedostatečně odůvodnil, v čem spatřuje naléhavý veřejný zájem na stavbě „Domy s pečovatelskou službou – Panorama Červený vrch na pozemcích č. 1271/1 a 1271/19, Praha 6 – Vokovice“ v příslušné lokalitě, kde tato stavba zasahuje do ochrany zákonem zvláště chráněných druhů. Pokud by pak snad i existoval naléhavý veřejný zájem na této stavbě, nebylo prokázáno, že jej nelze uspokojit jiným řešením, které by realizovalo požadovaný záměr na stavbě „Domy s pečovatelskou službou – Panorama Červený vrch na pozemcích č. 1271/1 a 1271/19, Praha 6 – Vokovice“ a současně minimalizovalo případný zásah do zákonné ochrany zvláště chráněných druhů živočichů.

V souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu v případě vážení dvou veřejných zájmů, které jsou v kolizi, obdobně jako v případě kolize základních práv, musí správní orgán totiž nejprve řádně určit a individualizovat na konkrétní případ oba veřejné zájmy, které jsou ve hře, a poté porovnat závažnost obou v kolizi stojících veřejných zájmů s tím, že zásah do žádného z obou chráněných veřejných zájmů nesmí svými negativními důsledky přesahovat pozitiva. Při řešení kolize veřejných zájmů je třeba, aby bylo zachováno maximum z obou kolidujících zájmů, přičemž by mělo být identifikováno jádro a periferie kolidujícího veřejného zájmu a z obou veřejných zájmů, které jsou ve hře, by mělo být zachováno alespoň jejich jádro.

Městský soud v Praze se proto ztotožnil s námitkami žalobce, směřujícími proti nerespektování ustanovení § 56 odst. 3 písm. h) zákona o ochraně přírody a krajiny, které vymezuje nezbytné a nutné předpoklady pro udělení výjimky z ochrany živočichů. Žalobce tutéž námitku uplatnil v tomtéž rozsahu již v odvolání a bylo tedy na odvolacím správním orgánu – v tomto řízení žalovaném, aby se s ní náležitě vypořádal, což však podle názoru soudu neučinil.

Žalobce namítal, že správní orgán prvního stupně se nezabýval splněním předpokladů příznivých důsledků pro životní prostředí a soud musel této námitce přisvědčit. Vzhledem ke konstrukci citované zákonné normy je zřejmé, že v rozhodnutí, jímž je výjimka povolena, musí být *expressis verbis* sděleno, že přijaté řešení, v inkriminované věci zamýšlená stavba „Domy s pečovatelskou službou – Panorama Červený vrch na pozemcích č. 1271/1 a 1271/19, Praha 6 – Vokovice“, bude mít příznivé důsledky pro životní prostředí a samozřejmě musí být doloženo jaké důsledky. V rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy tato úvaha nijak explicitně vyjádřena není. Pokud jsou v tomto rozhodnutí zde uvedeny nějaké úvahy na toto téma, tak je nutno je velmi obtížně dohledávat v textu odůvodnění. Nic, čím by se k této záležitosti Magistrát hl. m. Prahy jasně, jednoznačně a srozumitelně vyjádřil, v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí tedy není. Nelze přehlédnout, že i žalovaný správní orgán, který se touto námitkou zabýval na str. 13 odůvodnění napadeného rozhodnutí, konstatuje, že část předpokladů pro vydání výjimky, tedy ony příznivé důsledky na životní prostředí Magistrát hl. m. Prahy nepřehlédl, i když úvahu vyjádřil úsporným způsobem. To je podle názoru soudu velmi ohleduplně řečeno, neboť zmíněna úspornost je taková, že je v podstatě nepřezkoumatelná. Jaké příznivé důsledky tedy právě zamýšlená stavba „Domy s pečovatelskou službou – Panorama Červený vrch na pozemcích č. 1271/1 a 1271/19, Praha 6 – Vokovice“ na životní prostředí bude mít, to se z prvostupňového rozhodnutí poznat nedá a žalovaný správní orgán tuto vadu neodstranil.

Žalobce dále namítal, že ve věci tedy nebyl dostatečně prokázán onen výrazně převažující veřejný zájem a zájem ochrany přírody a krajiny. Rovněž s touto námitkou ve značné míře soud souhlasí. V podstatě Magistrát hl. m. Prahy, a žalovaný správní orgán poté ty jeho úvahy převzal, se zabýval tedy tím, že se má jednat o stavbu se speciálním určením, a to „Domy s pečovatelskou službou – Panorama Červený vrch na pozemcích č. 1271/1 a 1271/19, Praha 6 – Vokovice“ a dovodil, že na území hl. m. Prahy se zvětšuje podíl seniorů, a že je tedy do budoucna třeba zajistit jaksi důstojné bydlení pro tyto osoby. Z toho potom dovozuje veřejný zájem. Nicméně ze všech těchto úvah, které Magistrát hl. m. Prahy uvedl, není podle názoru soudu zřejmé, zda je tento záměr výrazně převažující, anebo zda veřejný zájem výrazně převažuje právě ve vztahu k dané lokalitě a ochraně tam žijících živočichů, což je tedy zákonné hledisko, které je třeba zkoumat.

Samozřejmě je významné, aby společnost, v tomto případě hl. m. Praha měla nějakým způsobem zajištěno důstojné bydlení pro seniory, nicméně zůstává otázkou, zda stavba „Domy s pečovatelskou službou – Panorama Červený vrch na pozemcích č. 1271/1 a 1271/19, Praha 6 – Vokovice“, zajišťující takové potřeby, musí být situována právě v takovémto místě.

Otázkou, zda by zamýšlená stavba „Domy s pečovatelskou službou – Panorama Červený vrch na pozemcích č. 1271/1 a 1271/19, Praha 6 – Vokovice“ nemohla stát na místě jiném, na místě, na kterém dotčení životního prostředí a biotopu chráněných živočichů bude minimální, popř. žádné, Magistrát hl. m. Prahy se ve svých úvahách nijak nezabýval a tuto

skutečnost nehodnotil. Nicméně s tím podle názoru soudu souvisí i podmínka, která je v ustanovení § 56 odst. 3 pod písm. h) zákona o ochraně přírody a krajiny na posledním místě uvedena jako obecná. Podmínka, že neexistuje jiné uspokojivé řešení, a splnění tohoto předpokladu se podle názoru soudu musí vztahovat k určité lokalitě. Jde tedy o řešení otázky, co bude naloženo s určitou lokalitou v souladu se zákonem o ochraně přírody a krajiny. Lze samozřejmě přihlídnout k tomu, že tato lokalita už v minulosti byla dotčena nějakou lidskou činností a v určitém smyslu je tedy nějakým způsobem zasažena a nepochybně by bylo na místě, aby došlo ke zlepšení tohoto stavu, tedy zlepšení stavu z hlediska ochrany životního prostředí.

Nicméně zda právě zamýšlená stavba „Domy s pečovatelskou službou – Panorama Červený vrch na pozemcích č. 1271/1 a 1271/19, Praha 6 – Vokovice“ je tím řešením, které má přinést ono zkvalitnění, zda má přinést příznivé důsledky pro životní prostředí a zda je tím uspokojivým řešením pro tuto lokalitu, to tedy z rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy nelze seznat a soud má za to, že ani žalovaný správní orgán se s touto záležitostí nezabýval. Žalovaný ve svých úvahách mj. uvedl, že považuje vzhledem k působnosti orgánů ochrany přírody a předmětu tohoto řízení za zjevné, že detailní prověřování funkcí stavby a posuzování či vyhledávání jejího vhodnějšího řešení v daném místě, či v jiném místě města orgánu ochrany přírody nenáleží.

Podle názoru soudu však onu vhodnost nebo uspokojivost přijímaného řešení je třeba uvažovat právě s ohledem na dopad stavby „Domy s pečovatelskou službou – Panorama Červený vrch na pozemcích č. 1271/1 a 1271/19, Praha 6 – Vokovice“ do konkrétní lokality a zkoumat tedy to, zda skutečně zamýšlená stavba bude mít na danou lokalitu pozitivní dopad. Pokud potom žalovaný správní orgán vyjádřil myšlenku, že v podstatě není v moci správních orgánů zkoumat nebo zaručit, že zamýšlený účel stavby „Domy s pečovatelskou službou – Panorama Červený vrch na pozemcích č. 1271/1 a 1271/19, Praha 6 – Vokovice“ bude zajištěn i do budoucna, potom velmi vážně zpochybnil relevantnost závěrů správních orgánů obou stupňů. Nelze-li totiž zajistit, že stavba, u které by byl na základě jejího projektu dovozen nějaký veřejný zájem, bude skutečně tento zájem plnit, bude ho splňovat i do budoucna, pak je to velmi vážná pochybnost, která by tedy měla správní orgány k tomu, že výjimku udělit nemohou.

Pokud žalobce namítal, že žalovaný neuvedl jediný relevantní důvod, v němž by bylo možno spatřovat příznivé důsledky záměru pro životní prostředí, musel mu soud přisvědčit. Žalobou napadené správní rozhodnutí neobsahuje náležité odůvodnění, zda a proč je stavba „Domy s pečovatelskou službou – Panorama Červený vrch na pozemcích č. 1271/1 a 1271/19, Praha 6 – Vokovice“ s dvěma podzemními podlažími (PP) pro parkování a technické vybavení, a celkem osmi nadzemními podlažími, z nichž první dvě NP mají zahrnovat zdravotnické a sociální služby, v ostatních podlažích mají být bytové jednotky 1+kk (49,98 m²), 2+kk (51,73 m²) a 3+kk (79,70 m²), v předmětné lokalitě veřejným zájmem. Jak žalovaný vážil zájem na stavbě a veřejný zájem na ochraně zvláště chráněných druhů živočichů, neobsahuje, a proto výjimka jím udělená nesplňuje zákonné požadavky.

Městský soud v Praze ze shora uvedených důvodů ve věci rozhodl tak, že žalobou napadené rozhodnutí žalovaného správního orgánu podle § 78 odst. 1 soudního řádu správního zrušil pro nezákonnost a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 soudního řádu správního).

Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení soud opřel o ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci plný úspěch. Výši náhrady potom určil podle vyhl. č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), a to tak, že 4.000 Kč činily náklady na uhrazení soudního poplatku, dále náklady právního zastoupení za dva úkony právní pomoci podle § 9 odst. 3 a 2.100 Kč, tj. převzetí a příprava zastoupení a podání žaloby, 2x režijní paušál podle § 13 odst. 3 a 300 Kč. Dále potom jeden úkon podle nové právní úpravy od 1. 1. 2013, tj. účast při jednání a 3.100 Kč a 1x režijní paušál a 300 Kč, tedy celkem 13.922 Kč, včetně DPH ve výši 21%.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. dubna 2015

**JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu**

**za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová**